

Valutaspørgsmaalet før eller senere vilde blive afløst af den egentlige økonomiske Krise. Før eller senere vilde Valutaproblemet give sig Udslag i en økonomisk Nedgangsperiode som den, vi i det sidste halvandet Aars Tid eller to Aar har været inde i. Ingen var i Tvivl om dette. Alle Spaadomme gik ud paa, at før eller senere vilde den økonomiske Krise sætte ind, hvis man ikke sørgede for at tage sig i Agt i Tide og træffe nødvendige Foranstaltninger.

Før det ærede Medlem Hr. Pinstrup maa det være ligesom en Opfejning, at den højtærede Handelsminister nu, ganske vist iden ellefte Time, fremsætter et Forslag, der i hvert Fald i nogen Maade korresponderer med det, som det ærede Medlem som Medlem af den anden Valutakommis-sions Flertal var med til at stille. Jeg siger, det maa være det ærede Medlem en Tilfredsstillelse, at den højtærede Handelsminister efter at have undlivet Valutakommis-sionens, altsaa det ærede Medlem Hr. Pinstrups, Valutaforslag nu har maattet erkende, at man ikke kommer helt uden-om det, at noget maa der gøres. I den anden Valutakommis-sion delte Medlem-merne sig i et Flertal og forskellige Min-dretal, men det ærede Medlem hørte til Flertallet, og han foreslog en omfattende Importregulering. Han foreslog at gaa til et omfattende Importforbud, et Forbud, der omfattede en Række Varer. Han karakteriserede dem som overvejende Luksus-varer, hvad de ogsaa var, men der var ogsaa andre Varer derimellem, og der var da navnlig Tobak og Cigarer, hvis Import den højtærede Handelsminister nu vil have reguleret, og det ærede Medlem Hr. Pinstrup stillede sit Forslag rent principielt. Det var hans principale Forslag, at vi skulde gaa til en Importregulering, til et Importforbud. Han prøvede ganske vist paa senere ved forskellige Lejligheder at komme bort fra det, at snakke sig fra det, men det kunde selvfølgelig ikke lykkes, for han havde sammen med sine Kolleger i det Flertal, der dannedes i den anden Valutakommis-sion, taget klart og tydeligt Standpunkt, som jeg her har nævnt. Men, da Kommissionens Arbejde blev forelagt den højtærede Handelsmini-ster, kasserede denne det hele, afviste det, og han fandt utvivlsomt Styrke dertil ved de kraftige og manende Taler, som hans Kollega den højtærede Landbrugsminister havde haft Lejlighed til at holde og holdt i den Tid, da dette Spørgsmaal forelaa til Afgørelse. Men paa Slutningen af Aaret 1920 gæstede den højtærede Handelsmini-

ster Aalborg, og vel vidende, at man i Aalborg opmærksomt følger Regeringens Handlinger, holdt den højtærede Minister en særdeles tydelig Tale i Aalborg, og han har senere i Rigsdagen givet Talen forklarende Bemærkninger, saaledes at den nu i enhver Henseende staar for os som en tydelig og klar Tale. I denne Tale sagde den højtærede Handelsminister afgørende, at der kunde ikke være Tale om noget Importforbud. Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at han havde fulgt den højtærede Handelsminister opmærksomt, og han kunde sige, at Handelsministeren var i den heldige Situation, at han havde taget alt i Betragtning, han havde sagt baade det ene og det andet, han var saaledes stillet, at han kunde gaa, hvilken Vej han vilde. Det er muligt, at det forholder sig saaledes, det skal jeg paa ingen Maade bestride; det vilde heller ikke over-raske mig, om det var saaledes; men denne Side af Sagen har jeg ikke været opmærksom paa. Jeg har kun haft Lej-lighed til at se de Taler, hvori den højt-ærede Handelsminister afgjort har taget Afstand fra Importregulering og Importforbud, og skal derfor kun holde mig til dette; her er Handelsministeren saa sær-deles klar. Det maa derfor have været ham en stor Overvindelse, han maa have været i Nød nu, da han er gaaet til at slaa en tyk Streg over alle sine kraftige Udtalelser og har fremsat et Forslag, som han tidligere har karakteriseret som over-ordentlig farligt.

Den 20. Januar 1921 udtalte Han-delsministeren her i denne Sal føl-gende ifølge Rigsdagstidenden, at som valutaforbedrende Foranstaltning kunde Importforbud eller Importregulering til Nød anvendes. „Men er der Tale om Hjælp i Anledning af den industrielle Krise, er Forholdet anderledes. Saa vil Importforbud være ganske forkasteligt; thi det vilde jo være den højeste Beskyttelse, man kunde give den paagældende Industri. Ved at udelukke al udenlandsk Konkur-rence vilde man netop bidrage til, at Ar-bejdslønningerne ikke kom ned. Derfor har jeg for mit Vedkommende taget be-stemt Afstand derfra. Jeg skal erkende, at jeg i Aalborg sagde — og jeg mente, at jeg i dette Spørgsmaal kunde tale paa Regeringens Vegne —, at jeg tog bestemt Afstand fra enhver Tanke om Importforbud til Afhjælpning af den industrielle Krise“. De Ord lader sig ikke misforstaa. De er tydelige og klare, og det er undgaet min Opmærksomhed, at den højtærede